

עמ"ת 22000/07/20 - מדינת ישראל נגד רודני חרב

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 20-07-22000 מדינת ישראל נ' חרב
תיק חיזוני: 12250046807

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים מדינת ישראל
נגד רודני חרב
משיבים **החלטה**

1. ערך על החלטת כב' השופט הבכיר יעקב בכר (בית משפט השלום לתעבורה בעכו), מיום 20/7/9, לפיה נדחתה בקשה העוררת לפסילת המשיב עד תום ההליכים (ולמעצר לפסילה זמנית אחרת).
2. בחלוקת האגוז- כנגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה בשכירות עקב סירוב. על פי המתוואר- עוכב המשיב ע"י שוטרים וברכבו נמצא חומר החשוד כסם; על כן קם יסוד סביר לחשד, והשוטרים דרשו מהמשיב לבצע בדיקת שתן; המשיב סירב לביצוע הבדיקה ובכך הקים חזקה של שכירות מכוח סירוב.
3. בית המשפט קבע כי בהתאם להלכה הפסוקה, המשיב אינו יכול לבחור את סוג הבדיקה הנוכחית לו, ועל כן קיימת תשתיית ראייתית לכואורית לעבירות נהיגה בשכירות.
4. בית המשפט קבע כי עבורי של המשיב אינם מכבדים ביותר, וכן תקופת הפסילה המנהלית (והעובדת כי זו הסתיימה), דחאה את בקשה המאשימה לפסילת רישון המשיב עד תום ההליכים; על כן נסב העර.
5. מדובר במקרה שאין פשוט; את הכרעתו בערר רואה אני לחלק לשני שלבים- המישור המושגי והמישור הקונקרטי; הראו והמצו.
6. במישור המושגי- שאלת פסילה עד תום ההליכים ולמצער פסילה לתקופה מהותית, מעבר פסילה המנהלית, בעבירות שכורות הנה שאללה נכבהה.
7. בכלל, סבורני כי מקום בו עבירת השכורות הנה ברף גבואה, או שבאה מכוח סירוב, יש בכך ללמד על מסוכנות גבואה, שכן הסירוב לעצמו מלמד על רצון להסתיר ולסכל את פעולות גורמי האכיפה.
8. זאת ועוד- עבירת השכורות לעצמה הנה עבירה ברף חמירה מהותי, שכן הנהוג בשכורות מגלה אדישות, לכל הפחות, לשלוות של משתמשי הדרכ, ומה שתחלתו בניגזה בשכורות, עלולה אחראיתו להיות בקיופוד חי אדם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

9. השילוב של נהיגה בשכירות, במיוחד מכוח סירוב או ברף גבוהה, **יחד עם עבר** הכלול תאונת דרכים (או עבר מכביד אחר), כעיקרון **מצריך** קביעת פסילה, ولو על מנת לצנן הסיכון למשתמשי הדרך לעת בירור ההליך.
10. כאשר קיים רושם של מסוכנות, אדישות לח' המשמשים בדרך, או רף עבירה גבוהה, הכלל הנקיוט בפסקיקה הנהו פסילה ומקל וחומר כשייען עבר ממש; כך למשל בבש"פ 6065/17 גלה לוייב (מהירות גבוהה, עבר מכביד); בש"פ 3298/15 חיראך (מהירות וuber מכביד); בש"פ 1057/15 רשלף נ' מ"י (נהיגה בשכירות עם רשות שפקע); בש"פ 4730/114 אולשקר נ' מ"י - נהיגה בשכירות ללא uber (פסילה עד תום) (פסילה ל- 30 ימים); בש"פ 4438/14 נאג'י נ' מ"י - שכירות מכוח סירוב בצרוף uber (פסילה עד תום) בש"פ 10/6431 מרמלשטיין נ' מ"י (שכירות מכוח סירוב,uber רחוק).
11. יוצא כי מבחינה מושגית, עקרונית, במקרה שלפניו ראוי היה לקבוע פסילה, לתקופה מהותית.
12. עם זאת אני יכול להתעלם מהעובדה כיโนכה טעמים כאלה או אחרים, לא נתקUSH עיכוב ביצוע ומazel החלטת כב' בית המשפט קמא, שב המשיב לנוהג.
13. במצבות זו, בהיקש מהלכת קונייף, מבוקש למעשה להציג "למעצר" את מי "שוחרר"; תנאי לכך הנה ראייה חדשה, או סיכון קיזוני לציבור; אלו גם אלו לא קיימים בעניינינו.
14. למשל עוכב הביצוע ואין אנו מצוים ברף סיכון עליון, הרי שגם אם סבור אני כי נכון היה להורות במקור על פסילה במקרה דנן, אני רואה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.
15. ראוי לכתוב הדברים כך לעתיד. העරר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ' تموز תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.